

Udtalelser, som det fremgik tydeligt af den højtærede Statsministers Udtalelser, at vi i det sønderjydske Spørgsmaal efter Valget staar overfor en ny Politik, en Politik, som staar i Modsætning til den tidligere fælles Rigsdagspolitik paa dette Omraade. Den tidligere Politik gik ud paa, at der skulde drages en national Grænse i Overensstemmelse med Befolkningens Villie. I det Øjeblik Fredstraktaten var underskrevet, var det Danmarks Politik at stille sig paa Fredstraktatens Grund uden at gøre noget Forsøg paa at rokke ved denne og uden at gøre noget Forsøg paa den ene eller den anden Art kunstig Fortolkning af Fredstraktatens Ord. Og det var endelig vor Politik, den samlede Rigsdags Politik, ikke fra dansk Side at forsøge nogen Paavirkning hverken overfor den internationale Kommission eller overfor de allierede Magter, hvis der ikke fra fremmed Side rettedes Spørgsmaal til os med Hensyn til vor Stilling i den ene eller i den anden Retning. Naar Sagen havde fundet sin Afgørelse hos de fremmede Magter, maatte det blive Danmarks Sag at tage Stilling dertil, men en Forhaandspaaevirkning var ikke stemmende med Danmarks Interesser. Derom troede vi alle den Gang at være enige.

Det har vist sig, at denne Holdning er opgivet af det nuværende Ministerium. Forberedelserne til Forandringen af Danmarks sønderjydske Politik foregik allerede forud for Valget. Den afgørende Forberedelse dertil skete den Dag, da Hr. Harboe som Repræsentant for de Herrer Piper, J. C. Christensen og Neergaard i Forening henvendte sig til Generalsekretæren for den internationale Kommission og opfordrede til, at dens Afgørelse maatte blive udsat under Hensyn til de politiske Forhold i Danmark, thi en saadan Henvendelse betød jo, at man forbeholdt sig, hvis der kunde skaffes andre politiske Vilkaar i Danmark, da at forsøge en Paavirkning af Kommissionens og de allierede Magters Afgørelse. Denne Henvendelse blev hemmeligholdt for den danske Befolkning og for Rigsdagen. Den 11. April, den sidste Dag vi var samlede her før Valget, var der for de Herrer, som var Medvidere i denne Sag, den fuldeste Anledning til at give Besked derom her i Salen. De blev spurgt om deres Deltagelse i de Begivenheder, der gik forud for det politiske Omslag. De svarede ikke med Hensyn til dette Spørgsmaal, og det fremgaar af hele Valgkampen, at de hemmeligholdt deres Optræden i denne Sag,

ikke blot for Befolkningen og for de andre Partier, men, i hvert Fald for Partiet Venstres Vedkommende, ogsaa for deres eget Parti. Det er sagt mig, at da Oplysninger om denne Sag den næstsidste Dag før Valget for første Gang kom frem og da fremdroges overfor den nuværende højtærede Forsvarsminister ved et af hans Vælgermøder, erklærede han, at han intet som helst kendte dertil og meget maatte betvivle, at noget saadant havde fundet Sted. I Hemmelighed tilrettelægdes da dette, skjult holdtes det for Befolkningen og for Partiets egne Valgkandidater, og derfor førte de fleste af disse deres Valgkampagne paa et urigtigt Grundlag, selv i god Tro, men førte bag Lyset af deres egne Førere ved den Holdning, de paa dette Punkt havde indtaget overfor dem.

Paa denne Maade var da det politiske Omslag i det sønderjydske Spørgsmaal forberedt forud for Valgdagen, og derefter er jo den store Svingning gennemført i Tiden efter Valget, efter det nuværende Ministeriums Tiltrædelse. Det første Udtryk derfor var Bortfjernelsen af H. P. Hansen som Raadgiver i Danmarks sønderjydske Politik, en Handling, der i sig selv tilstrækkeligt tilkendegiver, hvilke Ønsker man nu nærede. Overfor Kommissionen kunde man ikke nu øve nogen Paavirkning, thi den havde ikke fulgt Opfordringen til at opsætte sin Indstilling til efter Valget; Kommissionen havde jo afgivet sin Indstilling forud for Valget. Man har da i Stedet valgt den ejendommelige Fremgangsmaade at søge ligesom at appellere fra den internationale Kommission til de allierede Magter for at opnaa, at disse traf Beslutninger, som ikke var i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling. For at opnaa dette har man i første Række bestræbt sig for at tilvejebringe en Udsættelse af Spørgsmaalets Afgørelse. Man traadte derved unægtelig i Modsætning til den hidtidige Politik. Den hidtidige Politik har gaaet ud paa i Erkendelse af de særlige Vanskeligheder i Sønderjylland og i Erkendelse af Betydningen af denne Sags hurtige Løsning at tilskynde til Afgørelsens Fremme, saa meget det fra dansk Side var muligt. Man kom derved ganske vist i Modsætning til den Instruks fra Udenrigsminister Erik Scavenius, som den højtærede Statsminister i Gaar oplæste et Stykke af her i Tinget; thi denne Instruks gik ikke ud paa at rette en Henvendelse til de allierede Magter. En Paavirkning af de allierede Magter har ikke